

torikken væk, er der jo på begge sider af bordet enighed om, at toget skal holdes på sporet.

Økonomiforhandlingerne starter hvert år med at gennemgå, hvordan det er gået tidligere, og det er klart, at man naturligvis lægger et budget, for at det skal overholdes. Rundtomkring i landet har man jo set enkelte eksempler på, at nogle kommuner har sagt pyt med det, så for at hjælpe dem med også at holde sig på sporet er vi nødt til at have nogle håndtag at holde fast i.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Hr. Erling Bonnesen svarede ikke rigtig på mit spørgsmål, så jeg prøver at spørge en gang til på en lidt anden måde:

Mener hr. Erling Bonnesen, at det er en god start at give de nye kommuner, når det er sådan, at hvis man gennemfører det, finansministeren har truet med, kommer nogle af dem formentlig til først at opleve, at de har færre penge til at begynde med, fordi det blev dyrere at lave kommunalreformen i 2006, og bagefter blive trukket i bloktilskuddet? Det vil sige, at borgerne vil opleve, at vilkårene på skole-, børnepasnings- og ældreplejeområderne osv. bliver forringet. Det kan vi meget vel komme ud for her i foråret, og mener hr. Erling Bonnesen, at det er en god måde at starte processen på for de nye kommuner?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Jeg tror, vi skal være meget opmærksomme på, at nu går vi fra de gamle små kommuner, som jo netop kunne have særdeles vanskeligt ved at få det til at hænge sammen, til nogle større og stærkere enheder, hvor man har en større skulderbredde og derfor større muligheder for at holde de lokale ting på sporet og dermed holde budgetterne.

Jeg tror, det er vigtigt at skifte fokusering, når man har en bedre styringsmulighed, og derfor tror jeg også, at når vi rækker hånden frem til dialog om en fælles holden sammen på tingene, vil de nye kommuner også være interesserede i at sige: Ja, vi kan godt klare det inden for de aftaler, vi laver.

Jeg tror på, at når forhandlingerne kommer, kan man også blive enig om et resultat, så der kan blive sat fokus på det, det handler om, nemlig at bruge kommunalreformen til at sætte dagsordenen for og gennemføre de nye visioner, mål og planer, så man kan give borgerne nogle

gode ydelser og komme lidt væk fra den gamle tekniske økonomidiskussion.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Det lyder jo meget smukt, når hr. Erling Bonnesen beskriver, hvordan forløbet af kommunalreformen har været, men helt ærligt: Tror hr. Erling Bonnesen som gammel borgmester, at personalet selv oplever 1) at overarbejdsbukken har været sjov, og 2) at de ved, at de ikke kan komme af med den, fordi der ikke er penge til det?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Her er det også interessant at se på de allerseneeste undersøgelser, der har været foretaget blandt medarbejderne. Langt hovedparten af de offentligt ansatte, også dem i kommuner og amter, er godt tilfredse med deres job.

Der har selvfølgelig været nogle enkeltssituationer, hvor kæden har været lige på nippet til at ryge af, men jeg tror, at nu, hvor der er sat klart fokus på tingene, får man selvfølgelig det på plads. Netop udmeldingen om, at man kan være sikker på at få et job i den nye kommune, selv om man måske kunne komme ud for at skulle finde et andet skrivebord eller få noget andet at lave, har gjort, at mange har sagt: Fint, nu ved vi, at vi har et job, og så går vi i gang med det.

Jeg har lige set de undersøgelser, der har været foretaget. Lidt flere blive stressede nu, og det er selvfølgelig noget, der skal tages hånd om. Men samlet set kan vi konstatere, at undersøgelserne viser, at der er en stor grad af tilfredshed blandt de offentligt ansatte.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg føler mig helt hensat til den kinesiske ledelses beskrivelse af virkeligheden i Kina, for det her er jo virkelig at snakke sort.

Hr. Erling Bonnesen ved eller burde vide, at de mennesker er ved at bryde sammen af stress; hr. Erling Bonnesen ved eller burde vide, at der er adskillige kommuner, hvor socialrådgiverne slet ikke kunne arbejde den første uge, fordi de ikke havde adgang til deres software, og hr. Erling Bonnesen ved eller burde vide, at antallet af stresstilfælde er stigende, og at der vil komme tal af en sådan karakter, at en af vores fremmeste stressforskere ikke kunne få lov til at få penge fra beskæftigelsesministeren til at undersøge